

chefer mødes regelmæssigt med den politiske direktør i værtslandet. Dette har vist sig nyttigt og bør opmuntres.

10. Formandskabet

Efterhånden som det politiske samarbejde har udviklet sig, har det område, hvor der består enighed mellem de Ti, udvidet sig, og det behandlede emneområde er blevet større. Formandskabets arbejdsbyrde som talsmand i Europa-Parlamentet og i kontakter med tredjelande er også vokset. Det må forventes, at disse udviklingstendenser vil fortsætte, især i lyset af Fællesskabets udvidelse.

Som et resultat heraf er det blevet ønskeligt at styrke organisationen af det politiske samarbejde, sikre dets kontinuitet og yde en operationel støtte til formandskabet, uden dog at formindske den direkte kontakt, pragmatisme og økonomi, som er blandt hovedfordelene ved det nuværende arrangement.

For fremtiden vil formandskabet blive bistået af et lille hold embedsmænd fra foregående og efterfølgende formandskaber. Disse embedsmænd forbliver ansat i deres nationale udenrigsministerier og indgår i staben på deres ambassade i formandskabshovedstaden. De står til rådighed for formandskabet og arbejder under dets ledelse.

Arbejdsbyrden under formandskabet falder særligt tungt på den udenrigsminister, som er formand. De Ti noterer sig, at formanden om ønsket kan overdrage visse opgaver til sin efterfølger; han kan også anmode sin forgænger om at fuldende opgaver, som ved formandskabsskiftet er tæt på fuldendelse.

11. Forbindelser med Europa-Parlamentet

I overensstemmelse med Luxembourg- og Københavns-rapporterne, som understreger betydningen af, at Europa-Parlamentet knyttes til det politiske samarbejde, er der hyppige kontakter mellem Europa-Parlamentet og formandskabet. Disse kontakter har form af fire årlige samråd med Europa-Parlamentets politiske udvalg, svar på spørgsmål om politisk samarbejde, den årlige rapport om politisk samarbejde og de taler, som formandskabet holder ved begyndelsen og slutningen af formandskabsperioden, og som nu sædvanligvis omfatter emner, der vedrører politisk

samarbejde.

Kontakterne mellem Ministerrådet og Europa-Parlamentet er blevet udvidet til at omfatte uformelle møder mellem ministrene og lederne af de forskellige politiske grupper, som er repræsenteret i Parlamentet; disse uformelle møder frembyder en yderligere mulighed for uformelle meningsudvekslinger om politisk samarbejde.

Under hensyn til behovet for yderligere at styrke båndene med det direkte valgte Europa-Parlament forudser de Ti muligheden for oftere at henvise til de af Europa-Parlamentet vedtagne resolutioner i de Ti's drøftelser, communicateer og erklæringer samt i ministrenes åbningsredegyrelser ved samrådene med Parlamentets politiske udvalg.

De Ti noterer sig, at formanden for Det europæiske Råd vil fremsætte en erklæring til Parlamentet efter et møde i Det europæiske Råd. Denne erklæring vil omfatte emner vedrørende politisk samarbejde, som har været drøftet på mødet.

12. Forbindelserne mellem aktiviteter inden for henholdsvis det politiske samarbejde og Det europæiske Fællesskab

Hvis det skønnes hensigtsmæssigt, vil de Ti holde møder i det politiske samarbejde i forbindelse med udenrigsministerrådsmøder. Formandskabet vil sikre, at drøftelsen vedrørende fællesskabs- og politiske samarbejdsaspekter af visse spørgsmål samordnes, når emnet kræver det.

De Ti tillægger det betydning, at De europæiske Fællesskabers Kommission inden for rammerne af gældende regler og procedurer fuldt ud associeres med det politiske samarbejde på alle niveauer.

13. Kriseprocedurer

På anmodning af tre medlemsstater vil den politiske komité eller om nødvendigt ministrene mødes inden for 48 timer.

Samme procedure vil finde anvendelse i tredjelande på repræsentationschefsniveau.

Med henblik på at forbedre de Ti's muligheder for at reagere i en nødsituation opfordres arbejdsgrupperne til at analysere mulige krisoområder og til at forberede en oversigt over eventuelle reaktioner fra de Ti.